

Po górach, dolinach...

Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 37 (1125) 10 września 2017 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

Słyszac głos Pana, serc nie z-twardzajcie (Ps 95)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Gdy brat twój zgrzeszy [przeciw tobie], idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa. Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik! Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie. Dalej, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użytych im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich (Mt 18,15-20).

Gdy brat twój zgrzeszy przeciw tobie...

Gdybyśmy się tak chwilę zastanowili, to zaraz byśmy mieli gotową listę naszych krzywdzicieli. Lista ich win wobec nas byłaby naprawdę imponująca. Dwa zdania, które najpierw napisałem jest tym, co każdy z nas nosi w sercu. Wiele zadry, ran, nie do końca załatwionych spraw czy to na gruncie rodzinnym, czy zawodowym, czy w relacjach międzyludzkich. Jezus zaprasza nas jednak do gruntownego wejrzenia w głąb naszych serc: czy jest tam ktoś, kto najbardziej mnie zranił? Czy potrafię wybaczyć? Czy jest w moim sercu miłość?

W dzisiejszej perykopie Jezus nie pozostawia złudzeń, że powinniśmy nie pozostawiać nie załatwionej sprawy, nie wolno nam przed nim uciekać, kryć się, tłumić doznana krzywdę. Pielęgnacja zranień niszczy przede wszystkim nasze serce. Powoli wytwarza się jad nienawiści, które powoduje, że szatan ma swoje pole do popisu. Czyha nie o to nam chodzi? Nienawiść niszczy miłość. Jest jej przeciwie-

stwem. Miłość jest od Boga, bo Bóg jest Miłością. Nienawiść jest dziełem szatana. Dlatego nie możemy pielęgnować doznanej krzywdy, ale ją wypowiedzieć poprzez braterskie upomnienie. Nie może być ono sposobem wylewania swoich żalów i pretensji, ale uświadomieniem krzywdzicielowi jego grzesznej postawy.

Czy sam też posiadam umiejętność upominania? Tu z gotową receptą przychodzi do mnie sam Jezus, który zachęca, aby upominać w sposób opanowany: najpierw w cztery oczy, potem przy świadkach i w końcu wobec wspólnoty. Nie wolno ukrywać krzywdzicieli i przemilczać krzywd. Nie wolno zatem zamieniać upominania w obmowę, żale, pretensje. Upominanie ma na celu dobro skrzywdzonej osoby. Wpierw należy leczyć doznane zranienia i uczyć się wybaczenia w sakramencie pokuty, aby dotykać korzeni moich grzechów, negatywnych uczuć.

Wierzę mocno, że tylko Jezus może mnie z nich uzdrowić, uleczyć złe wspomnienia. Jezus wskazuje również na siłę modlitwy. Podpowiada, że Ojciec nasz, który jest w niebie nie odmawia tym, którzy zgodnie proszą. Powierzmy wszystkie nasze najtrudniejsze sprawy i zranione relacje w rodzinie i wspólnocie.

Prośmy z pokorą: Jezu, pomóż mi przebaczać, codziennie przebaczać moim krzywdzicielom. Daj siłę, abym ja nie był powodem zadawania ran i krzywd. Amen.

Wasz brat Franciszek

Nie zdejmę krzyża z mojej ściany za żadne skarby świata, Bo na nim Jezus ukochany grzeszników z niebem brata.

Nie zdejmę krzyża z mego serca, choćby mi umrzeć trzeba, Choćby mi groził kat, morderca, bo krzyż to klucz do nieba.

Nie zdejmę krzyża z mojej duszy, nie wyrwę go z sumienia, Bo krzyż szatana w niwecz kruszy, bo krzyż to znak zbawienia.

A gdy zobaczę w poniewierce Jezusa krzyż i ranę, Która otwiera Jego serce – w obronie krzyża stanę.

PS. 14 września - święto Podwyższenia Krzyża Świętego

Sacrum w muzyce

Muzyka współczesna w liturgii

„Komponowanie współczesne to mistrzowskie posługiwanie się językiem dźwiękowym, który zawiera w sobie przez wchłonięcie, adaptację i syntezę, wszystkie najważniejsze języki wypracowane dotychczas w muzyce Zachodu podczas całej jej historii. Ma to być język swoiście wielojęzyczny, który dany kompozytor urabia i adoptuje do własnego stylu, nadając muzyce formę spójną, logiczną i ekspresyjną. Powstały utwór winien posiadać wyrazistość dźwiękowego kształtu, konkretność brzmienia, klarowność struktury, ekspresję” (B. Pocięj).

Trzeba zatem powrócić do podstawowych elementów dzieła muzycznego, takich jak melodia, rytm, harmonia, dynamika, barwa dźwięku, forma utworu. Tych elementów we współczesnej muzyce nie powinno w żadnym wypadku zabraknąć. W przeciwnym przypadku, może to doprowadzić do powstania antymuzyki, która w liturgii jest nie do przyjęcia. Szczególnie należy podkreślić rolę melodii jako czynnika konstrukcyjnego i estetycznego. Przez całe wieki muzyka liturgiczna wyrażała swoją osobliwość głównie za pomocą melodii, czego dowodem jest choćby chorał gregoriański. Wydaje się, że powrót do pięknej kantyleny jest podstawowym warunkiem odnowy i rozwoju muzyki związanej z kultem, gdyż właśnie ona jest zdolna do przekazania właściwej wypowiedzi artystycznej, a także teologicznej.

Musimy zadbać, aby dorobek poprzednich wieków nie był w nowym języku muzycznym zaprzepaszczone, ale wykorzystany. Jednocześnie obecna epoka winna też wnieść w muzykę liturgiczną swoje dokonania i zostawić swój ślad. Trzeba zachęcać kompozytorów do tworzenia utworów liturgicznych w konwencjach muzyki XXI wieku. W muzyce świątowej te systemy rozwijają się i są doskonałe, choć wielu wyraża obawę, że jest to język teoretyczno-filozoficzny, a nie muzyczny. Stwierdzenia te dotyczą głównie muzyki instrumentalnej lub wielogłosowej muzyki wokalne. Inaczej przedstawia się sprawa tzw. monodii liturgicznej, do której zaliczamy dziś - obok chorału - także melodie związane z tekstami w językach narodowych, które dominują. Dlatego należy zwrócić uwagę na formę pieśni kościelnej, która po 1967 roku stała się śpiewem liturgicznym. W jej przypadku w grę wchodzi zarówno tekst, który na ogół nie jest czerpany ze źródeł ściśle liturgicznych, lecz należy do twórczości autorskiej. Także i melodia w większości przypadków pochodzi z inwencji kompozytorskiej.

Pieśń kościelna nie jest pieśnią artystyczną w tym znaczeniu, jak pieśni Franciszka Schuberta czy Mieczysława Karłowicza, ani pieśnią ludową, ale jest otwarta na obydwie strony: ma w sobie coś z pierwszej, jak i z drugiej, ale z żadną z nich się nie identyfikuje. Stanowi ona rodzaj rzemiosła artystycznego, które należy ocenić w oparciu o inne zasady niż przy analizie dzieł muzyki autonomicznej. Wartościowanie pieśni utrudnia oddziaływanie na współczesne poglądy balastu historycznych kryteriów oceny, względnie kryteriów nowych, którym pieśń kościelna nie jest w stanie od razu sprostać. Niemniej można w ogólnych zasadach przedstawić wymogi w stosunku do tekstów i melodii nowych pieśni: tekst musi być przystępny, ale nie banalny; tekst nie może posługiwać się językiem staroświeckim, który wymagałby zbyt wielu objaśnień; tekst nie powinien być „rymowaną teologią”, choć nie może być wyłącznie „fascy-

nującą poezją”, która zawierałaby egzaltowane, przesadnie sformułowane lub nieprawdopodobne myśli. Odnośnie do strony muzycznej wymienia się także trzy kryteria: sensowny związek pomiędzy tekstem a melodią; możliwie wysoki poziom artystyczny; charakter i styl powinien odpowiadać treści utworu oraz jego przeznaczeniu do służby Bożej. Nie wyklucza to stosowania w pieśni najnowszych technik kompozytorskich oraz stylu odpowiadającego mentalności i odczuciu estetycznemu współczesnego człowieka. Styl ten powinien respektować prostotę wynikającą z ograniczonych możliwości wykonawczych śpiewającej wspólnoty, respektować pierwszoplanową rolę melodii oraz jednocześnie być otwartym na zdobycze nowej muzyki.

W tym kontekście należy rozpatrzyć zagadnienie piosenki religijnej, która jest pewną odmianą pieśni nabożnej. W obliczu powszechnej współcześnie praktyki wykonywania piosenek w ramach liturgii należy postawić pytanie, czy zwyczaj ten jest godny poparcia, czy też piosenka religijna powinna znaleźć godne miejsce, ale poza liturgią. Piosenkę religijną można określić jako krótki utwór słownomuzyczny, wyrażający treści religijne. Jest to forma, którą charakteryzuje prostota, chwytliwość i łatwa przyswajalność. Melodyka i rytmika nawiązuje do piosenek świeckich. Już z tej krótkiej i pobieżnej oceny wynika, że piosenki nie są przeznaczone do wykonywania ich w liturgii, że swoim stylem zbliżone są do piosenek świeckich i że ich treść nie zawsze jest modlitwą, a często tylko ilustracją różnych sytuacji życiowych powiązanych z życiem religijnym. Są jednak nośnikami prawd Bożych i niektórym osobom mogą pomagać w modlitwie.

ks. Jacek Paczkowski za www.opiekun.kalisz.pl

KWIATKI PAPIEŻA FRANCISZKA

Czy wiecie, że?...

Papież Franciszek napisał:

„Jezus zawsze czeka z otwartym sercem: otwiera na oścież miłosierdzie, które ma w sercu, przebacza, przygarnia, rozumie”.

Czy wiesz, że...

...ministrant (łac. ministrans = usługujący). Ministrantem jest akolita, lektor, psalterzysta?

Prócz nich wyróżnia się innych jeszcze służących na różny sposób w czynnościach liturgicznych. Są to

- ceremoniarz - czuwający nad poprawnym i pobożnym przebiegiem czynności liturgicznych;
- kruciferariusz - niosący krzyż;
- ministrant księgi - podający celebriansowi mszał lub inną księgę liturgiczną;
- ceterariusz - niosący świece (zwany także ministrantem światła);
- ministrant ołtarza - przynoszący kielich, dary ofiarne, naczynia liturgiczne i dający znak dzwonkiem;
- turyferariusz - niosący kadzielnice;
- nawikulariusz - niosący łódkę z kadziłem (wonna żywica).

Funkcje liturgiczne spełniane przez akolitów, lektorów, psalterzystów, kantorów, komentatorów i innych ministrantów określa się, jako służbę ołtarza.

Patriarchowie i Prorocy z naszego kościoła

Król Achab i prorok Eliasz - Dzieje króla Achaba i proroka Eliasza opisane są w: 1Krl 16,29- 34 – 2 Krl 2, 8-18

Życie religijne w Izraelu nigdy nie upadło tak nisko, jak za rządów Achaba, trwających 22 lata. On i jego z gruntu zła żona Izebel z Tyru, wprowadzili kult fenickiego boga Melkena (tak nazywany jest Baal w tych rozdziałach). W tej krytycznej sytuacji Bóg powołuje Eliasza, największego z proroków (porównaj Mt 17,3 i 10-13).

Achab Król Izraela (874-853) i kult pogański

Achab syn Omriego, objął władzę nad Izraelem w roku trzydziestym ósmym (panowania) Asy, króla Judy, i królował Achab, syn Omriego nad Izraelem w Samarii dwadzieścia dwa lata. 30. Achab, syn Omriego, również czynił to, co złe w oczach Pana, i stał się gorszy od wszystkich swoich poprzedników. 31. Doszło do tego, że nie wystarczyło mu popielanie takich grzechów, jakie popełniał Jeroboam, syn Nebala, gdyż wzięwszy sobie za żonę Izebel, córkę Etbaala, króla Sydończyków, zaczął służyć Baalowi i oddawać mu pokłon. 32. Ponadto wznosił ołtarz Baalowi w świątyni Baala, którą zbudował w Samarii. 33. Achab sporządził też aszerę. Wskutek tego Achab jeszcze więcej czynił (złego) niż wszyscy królowie, którzy przednim byli, drażniąc (tym) Pana Boga Izraela. 34. Za jego czasów Chiel z Betel odbudował Jerycho według zapowiedzi Pana, którą wyrzekł przez Jozuego, syna Nuna, położył jego fundamenty na swoim pierwotnym, Abiramie, a na swoim najmłodszym, Segibie, postawił jego bramy.

Biblia Tysiąclecia. Ilustrowana zbiorami Muzeów Watykańskich t. 10. Wydawnictwo PALLOTINUM JEDNOŚĆ Warszawa 2015. str.33.

Eliasz przepowiada suszę; Dwuletnia susza w królestwie Achaba. Wdowa z Sarepty (1 Krl 17, 1-7)

17. 1. Prorok Eliasz z Tiszbe w Gileadzie rzekł do Achaba: „na życie Pana Boga Izraela, któremu służę! Nie będzie w tych latach ani rosy, ani deszczu, dopóki nie powiem”. 2. Potem Pan skierował do niego słowo: 3. „Odejdź stąd i udaj się na wschód, aby ukryć się przy potoku Kerit, który jest na wschód od Jordanu. 4. Wodę będziesz pił z potoku, krukowi zaś kazałem, żeby cię żywił. 5. Poszedł więc, aby uczynić według rozkazu Pańskiego, i podążył, żeby zamieszkać przy potoku Kerit na wschód od Jordanu.. 6. A kruki przynosiły mu rano chleb i mięso wieczorem, wodę zaś pił z potoku. 7. Lecz po pewnym czasie potok wysechł, gdyż w kraju nie padał deszcz.

Eliasz, to po hebrajsku Elijahu (Bogiem moim jest Jahwe) 17,3 – potoki Ziemi Świętej są bardzo głębokie, bo erozja ziemi utworzyła głębokie wąwozy. 17,4 i 17,5 – inni tłumaczą Arabowie, Baala czczono jako boga pogody. Bóg Izraela udowadnia zatem, że tylko On ma władzę nad słońcem i deszczem; i sam troszczy się o Eliasza w krainie Baala; koło Sydomu (cdn.).

Opracowali Elżbieta i Andrzej Georgowie

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

zaprasza

- w środy od 17.00 do 18.00.

Nowości w bibliotece:

Bezpieczna przystań - Nicholas Sparks

Kiedy w niewielkim miasteczku Southport na południu USA pojawia się tajemnicza młoda kobieta, mieszkańcy zadają sobie pytanie, co skłoniło ją do rozpoczęcia życia w tym odizolowanym miejscu. Piękna, ale zamknięta w sobie Katie, pracuje w lokalnej restauracji i wyraźnie unika nawiązywania nowych znajomości. Udaje się jej zachować dystans do momentu, w którym poznaje Alexa, właściciela sklepu i owdowiałego ojca dwójki dzieci. Wbrew sobie, Katie coraz bardziej angażuje się w życie rodziny. Ale nawet najczystsze uczucie nie odmieni jej przeszłości. Kobieta miała dobry powód, by zmienić tożsamość i uciec z Bostonu. Pogrzebała całe swoje dawne życie, by uciec przez brutalem, który zamienił jej życie w piekło. Teraz musi zdecydować, czy żyć dalej samotnie pod fałszywym imieniem, czy podjąć ryzyko i walczyć o własne szczęście. To pierwsze pozwoli jej zapomnieć przeszłość i zapewni bezpieczeństwo. To drugie da jej nadzieję na zbudowanie przyszłości. (*merlin.pl*)

Wybór - Nicholas Sparks

Travis Parker nigdy nie pragnął więcej, niż miał. Wystarczało mu spokojne życie, praca w zawodzie weterynarza, lojalni przyjaciele i wymarzony domek. Aby uniknąć komplikacji, nie angażował się w poważne związki z kobietami. Czy nowa sąsiadka - lekarka Gabby Holland, bynajmniej nie femme fatale, ale kobieta pragnąca spełnić się jako żona i matka, od kilku lat związana z jednym mężczyzną - coś odmieni w jego życiu? Gabby odrzuca próby nawiązania bliższej znajomości. Wydawałoby się, że pomiędzy tym dwojgiem nic nie może się wydarzyć, a jednak... Z dnia na dzień ich znajomość przekształca się w coś, co zakończy się albo wielkim szczęściem, albo równie wielkim dramatem. (*merlin.pl*)

Wbrew przeciwnościom - Danielle Steel

Czy kochająca matka zdoła (i czy powinna) uratować dorosłe dzieci przed ich samodzielnymi i ryzykownymi wyborami życiowymi? Kate Madison miała dwadzieścia dziewięć lat, gdy spadła na nią śmierć męża. Została sama z czwórką dzieci. Ciężko pracowała, by je wychować i zapewnić im wykształcenie. Teraz jest wziętą nowojorską stylistką, a dzieci są gotowe rozpocząć własne życie. I każde rzuca na szalę swój los – ku przerażeniu matki. Isabelle ma zostać współnikiem kancelarii adwokackiej. Ale zakochuje się w kliencie, którego broni w sprawie kryminalnej... Julie, projektantka mody, ulega czarowi mężczyzny, który wydaje się doskonały. Rzuca pracę i wyjeżdża z nim do Los Angeles, nie zważając na sygnały ostrzegawcze... (*merlin.pl*)

przedstawił: Roman Langhammer

**RESTAURACJA
BAHUS**

www.bahus.pl

Restauracja BaHus

jest świetnym miejscem do organizacji wszelkiego rodzaju imprez. Specjalizujemy się w organizacji:

- przyjęć weselnych,
- bankietów,
- imprez cateringowych,
- innych imprez okolicznościowych.

USTROŃ

ul. 9 Listopada 10

tel. 33 854 26 72

kom. 602 831 296

Kącik poezji

Dzięki Ci, Boże

Spekane suszą chlebne pola
Wydały już swój plon.
Wyrzały się w słońcu beskidzkie kłosa.
Zebrane dojrzałe stosa.
Ojczy nasz....

I znów dałeś nam dzisiaj
chleba powszedniego -

Jakże dobrego! Jakże potrzebnego!

Zanim matki go podziela
Znak krzyża postawia
Głowy w podzięcie chylimy.
Za ten dar gorąco się modlimy.
Modlimy się by te bochny rumiane
sprawiedliwie były dzielone.
Mądrze i cudownie mnożone.
Biednym, głodnym udostępnione.

Urszula Omylińska

„Kto żyje w sercach tych, którzy pozostają,
nie umiera nigdy”.

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA -

KS. PROB. WIESŁAWOWI,
SIOSTROM BOROMEUSZKOM - MAKSYMILIANIE
I ANECIE, SŁUŻBIE KOŚCIELNEJ,
PRACOWNIKOM SP1, RODZINIE,
SĄSIADOM, ZNAJOMYM -
ZA OKAZANE WYRAZY WSPÓŁCZUCIA ORAZ LICZNY
UDZIAŁ W OSTATNIM POŻEGNANIU
MOJEGO KOCHANEGO MĘŻA
ŚP. BOGUSŁAWA TOMICZKA

SKŁADA ŻONA Z RODZINĄ

DYŻURY SPOWIEDNIKÓW W TYM TYGODNIU

Dzień tygodnia **9. 00 - 10. 30**

poniedziałek	ks. S. Pindel
wtorek	ks. G. Kotarba
środa	ks. B. Golarz
czwartek	ks. P. Then
piątek	ks. T. Pietrzyk

Dzień tygodnia **15. 00 - 16. 30**

poniedziałek	Dominikanie
wtorek	ks. G. Tomaszek
środa	Dominikanie
czwartek	Dominikanie
piątek	ks. G. Strządała

Z życia parafii

- W piątek, 1 września, wieczorna Eucharystia była w intencji rozpoczynającego się roku szkolnego.
- W minioną niedzielę po raz pierwszy kazania głosił ks. Krzysztof. Po każdej Mszy św. udzielał też błogosławieństwa prymicyjnego.
- W poniedziałek trwało „Różańcowe Jerycho”.

Ks. Proboszcz Parafii św. Brata Alberta w Ustroniu-Zawodziu zaprasza na uroczyste poświęcenie figury Jezusa Chrystusa Króla w sobotę, 16 września.

15⁰⁰ - Godzina Miłosierdzia (nabożeństwo);

15³⁰ - Część Różańca św. z rozważaniami;

16³⁰ - Msza św. z poświęceniem figury przez ks. bpa Tadeusza Rakoczego.

**Pani Urszuli Czyż
z okazji 94 urodzin
życzymy
najlepszego zdrowia,
darów Ducha Świętego,
Bożego błogosławieństwa
i opieki Matki Najświętszej
oraz sił na dalsze, długie lata życia -
w imieniu Parafian
redakcja „Po górach, dolinach...”**

„To człowiek człowiekowi jest najbardziej potrzebny do szczęścia” (Paul Thiry Holbach).

JUBILACI TYGODNIA

Maria Hyla
Anna Malec
Maria Kiszczak

Joanna Nowak
Wioleta Jagiełło

Franciszka Galbierz-Krośniak
Zenobia Piwowarska

Elżbieta Woner
Ewa Brudny

Urszula Czyż
Alfred Sumara

Maria Czyż
Jan Wojtyła

Maria Lipus
Zygmunt Łapiński
Jadwiga Pniak

Zacnym Jubilatam życzymy pomyślności,
zdrowia, ogromu łask Bożych za wstawiennictwem
Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski,
ks. prob. Wiesław Bajger (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl> **E-mail Redakcji:** barbaralanghammer@gmail.com